

Daniel Kitabı - Yüz On Beşinci Sayı

Son Nəslin Peyğəmbərlik Xüsusiyyətlərinin Aşkarlanması

Jeff Pippenger

2024-03-04

Yan keçilən bir xalqın son nəslində müəyyən peyğəmbərlik xüsusiyyətləri müəyyən edilir. Beləliklə, onlar əfi ilanları nəslidir, çünki Şeytanın xasiyyətini formalaşdırmışlar. Onlar zinakarlar nəslidir, çünki Allahın düşmənləri ilə təqdis olunmamış əlaqələr qurmuşlar. Onlar elə bir həddə çatmışlar ki, görürlər, lakin dərk edə bilmirlər; eşidirlər, lakin qavraya bilmirlər; çünki dönməmişdirlər; bu da onların ürəklərinin piylənməsi kimi təsvir olunur. Musa ilk olaraq məhz bu hadisəyə toxunmuşdur.

Musa bütün İsraili yanına çağırır onlara dedi: “Rəbbin Misir torpağında firona, onun bütün qullarına və bütün ölkəsinə sizin gözləriniz önündə etdiklərinin hamısını gördünüz; gözlərinizin gördüyü o böyük sınaqları, əlamətləri və o böyük möcüzələri. Lakin Rəbb bu günə qədər sizə dərk edən ürək, görən gözlər və eşidən qulaqlar verməmişdir.” Qanunun Təkrarı 29:2–4.

Görmə və eşitmə ilə bağlı Laodikiya hadisəsinin ilk xatırlanmasında, Allahın xalqının görə bilmədiyi şey onların təməl tarixinin əlamətləri və möcüzələridir. Yeremya bu hadisəni axır günlərdə “ağılsız bakirələrin” bir xüsusiyyəti kimi müəyyən edir və bunu ağılsız bakirələrin üç mələyin xəbərlərini qəbul etməkdən imtinasının təmsili olaraq təqdim edir; bu isə Yaradan Allaha qorxmağı elan edən birinci mələyin bildirişi ilə başlayır. Bu üsyan üzündən onlar son yağışı alırlar.

Bunu Yaqubun evində bəyan edin və Yəhudada elan edib deyin: İndi bunu eşidin, ey axmaq və anlayışsız xalq; gözləri var, amma görmürlər; qulaqları var, amma eşitmirlər: Məndən qorxmursunuzmu? Rəbb deyir; hüsurum qarşısında titrəməyəcəksinizmi? Mən qumu əbədi fərmanla dənizin sərhədi üçün qoymuşam ki, onu keçə bilməsin; dalgaları çalxalansa da, yenə üstün gələ bilməzlər; guruldasalar da, yenə onun üzərindən aşa bilməzlər. Lakin bu xalqın dönük və üsyankar ürəyi var; onlar döndülər və getdilər. Onlar ürəklərində də demirlər: Gəlin indi öz Allahımız Rəbdən qorxaq; O, yağışı, həm erkən, həm də gec yağan yağışı öz vaxtında verir; biçin üçün təyin olunmuş həftələri bizim üçün saxlayır. Sizin təqsirləriniz bunları uzaqlaşdırdı, günahlarınız isə yaxşı şeyləri sizdən əsirgədi. Yeremya 5:20–25.

Yezekiel görüb də anlamamaqla təmsil olunan xüsusiyyətləri zahir edənləri asi bir ev kimi müəyyənləşdirir. Onlar elə bir asi evdirlər ki, öz təməllərinin tarixini görməyəcəklər; onlar ağılsız bakirələrdir; onlar dönməmişdirlər, çünki birinci mələyin xəbərini rədd edirlər; bu isə onların hamısını rədd etmək deməkdir, çünki əgər sən birinci mələyin xəbərini qəbul etmirsənsə, nə ikinciyə, nə də üçüncüyə qəbul göstərə bilərsən. Bu vəziyyətdə axır yağış vaxtında axır yağış bu bakirələrdən əsirgənir. İsa Öz hekayətində bu xüsusiyyətə toxunduqdan sonra, sonra səpinçinin məsəlini təqdim etməyə keçdi.

Lakin sizin gözləriniz nə bəxtiyardır, çünki görür; və qulaqlarınız, çünki eşidir. Çünki doğrusunu sizə deyirəm: çox peyğəmbərlər və saleh adamlar sizin gördüklərinizi görməyi arzuladılar, lakin görmədilər; və sizin eşitdiklərinizi eşitməyi istədilər, lakin eşitmədilər. Buna görə əkinçi haqqında məsəli dinləyin. Hər kəs padşahlığın sözünü eşidib onu anlamadıqda, o zaman şərir olan gəlir və onun ürəyinə səpilmiş olanı qapıb aparır. Yol kənarına səpilmiş toxumu alan budur. Daşlı yerlərə səpilmiş toxumu alan isə odur ki, sözü eşidir və dərhal onu sevinclə qəbul edir; lakin özündə kökü yoxdur, ancaq bir müddət davam edir; sözə görə məşəqqət və ya təqib baş verəndə dərhal bürəyir. Tikanlar arasına səpilmiş toxumu alan da odur ki, sözü eşidir; lakin bu dünyanın qayğısı və var-dövlətin aldadıcılığı sözü boğur və o, səmərəsiz olur. Yaxşı torpağa səpilmiş toxumu alan isə odur ki, sözü eşidir və anlayır; o da bəhrə verir və məhsul yetişdirir: biri yüzqat, biri altmışqat, biri otuzqat. Onlara başqa bir məsəl də çəkib dedi: Səməvi padşahlıq öz tarlasında yaxşı toxum səpən bir adama bənzədildi. Lakin adamlar yatarkən onun düşməni gəlib buğdanın arasına əlaq səpdi və gedib getdi. Cücartı boy atıb məhsul gətirəndə əlaq da göründü. Beləcə ev sahibinin qulları gəlib ona dedilər: Ağ, sən öz tarlana yaxşı toxum səpmədinmi? Bəs onda əlaq haradan çıxdı? O onlara dedi: Bunu bir düşmən edib. Qullar ona dedilər: Elə isə istəyirsənmi gedib onları yığaq? Lakin o dedi: Xeyr; qorxuram ki, əlaq yığarkən onlarla birlikdə buğdanı da kökündən çıxarasınız. Qoy biçin vaxtınadək hər ikisi birlikdə böyüsün; və biçin zamanı biçənlərə deyəcəyəm: Əvvəlcə əlaqı bir yerə yığın və yandırmaq üçün dəstələrə bağlayın; buğdanı isə mənim anbarıma yığın. Matta 13:16–30.

Ağılsızlar əlaq otlarıdır, müdriklər isə buğdadır. On bakirə məsəlində iki sinif arasındakı fərqi aşkara çıxaran şey yağın mövcudluğudur; buğda və əlaq otları ilə bağlı məsələdə isə bu fərq toxumun, yəni sözün, anlayılıb-anlaşılmamasına əsaslanır. Musa tərəfindən görməyəcək və buna görə də anlamayacaq bir sinfə dair ilk qeyd, anlaşılmalı olan xəbərin təməl tarixin əlamətləri və möcüzələri olduğunu göstərir. Ellen White tərəfindən üsyankar evin korluğunun ünsürlərinə dair son peyğəmbərlik istinadı isə bütün saleh insanların görməyi arzuladıqları, görmək üçün mübarək sayılmış gözlərin gördüyü şeyin Millerçi hərəkətin tarixi olduğunu müəyyən edir.

“1840–1844-cü illərdə verilmiş bütün xəbərlər indi təsirli şəkildə təqdim olunmalıdır, çünki istiqamətini itirmiş çoxlu insanlar vardır. Bu xəbərlər bütün kilsələrə çatdırılmalıdır.

“Məsih dedi: “Gözləriniz nə bəxtiyardır, çünki görür; qulaqlarınız da, çünki eşidir. Çünki sizə doğrusunu deyirəm ki, çox peyğəmbərlər və saleh adamlar sizin gördüyünüz şeyləri görməyi arzuladılar, lakin görmədilər; sizin eşitdiyiniz şeyləri eşitməyi arzuladılar, lakin eşitmədilər” [Matthew 13:16, 17]. 1843 və 1844-cü illərdə görülən şeyləri görmüş gözlər nə bəxtiyardır.” Manuscript Releases, cild 21, 436, 437.

İsa sonu həmişə başlanğıcla təsvir edir; görən gözləri olub da görməyən və ya anlamayanlara dair ilk istinad ilə son istinad göstərir ki, üsyankar evin təməl tarixi görünməyən, buna görə də rədd edilən şeydir və beləliklə bu, ağılsızların son yağışı tanımasına mane olur. 1840–1844-cü illərin tarixi qədim İsrailin Misir əsarətindən qurtuluşu ilə simvollaşdırılmışdı. Qədim İsrailin ilkin sınaq prosesindən keçməkdə uğursuzluğu onları Qadəşə gətirdi; orada onlar on casusun yalan xəbərini qəbul etdilər və onları yenidən Misirə aparmaq üçün yeni bir başçı seçdilər. Qırx il sonra onlar yenidən Qadəşə gətirildilər və Musa Qayaya ikinci dəfə vurmaqla uğursuz oldu.

Musa uğursuzluğa düşər olsa da, Yeşua yenə də onları Vəd edilmiş Torpağa aparmağa davam etdi. Kadeşdəki son sınaq onunla əlaqədar ciddi bir üsyanla müşayiət olunmuşdu, çünki İsa həmişə sonu başlanğıcla təsvir edir; qırx ilin əvvəlində Kadeşdə on casusun üsyanı, eləcə də qırx ilin sonunda baş verən hadisə, Kadeşdə böyük bir üsyanı da təsvir edir. Bununla belə, Musanın Kadeşdəki üsyanına baxmayaraq, Vəd edilmiş Torpağa daxil olmaqla bağlı görüntü artıq daha gecikdirilmədi.

1888-ci ilin daha da artmış üsyanına gətirib çıxaran, o da 1919-cu ilin daha da artmış üsyanına aparan və nəhayət 1957-ci ilin üsyanı ilə kulminasiya nöqtəsinə çatan 1863-cü il üsyanında İsa Laodikeyalı Adventizmi yenidən Kadeşə qaytardı. O, onları üçüncü mələyin gəlib bir sınaq prosesinə başladığı tarixə geri gətirdi; bu proses isə nəticə etibarilə 1863-cü ilin üsyanını və Laodikeyanın səhrasında sərgərdan dolaşma sürgününü üzə çıxardı. Üçüncü mələk Laodikeyalı Adventizmin son tarixçəsinə 11 sentyabr 2001-ci ildə daxil oldu; həmin gün Vəhy 18-in qüdrətli mələyi, yəni üçüncü mələk, endi. Sonra o, Nimrodun qülləsinin yıxılması ilə simvollaşdırıldığı kimi, Nyu-York şəhərinin qüllələri yerlə-yeksan ediləndə Babilin yıxıldığını elan etdi.

“Üçüncü mələyin xəbəri dərk edilməyəcək; yer üzünü öz izzəti ilə işıqlandıracaq nur, onun artan izzətində yeriməkdən imtina edənlər tərəfindən yalançı nur adlandırılacaq.” Review and Herald, 27 may 1890.

Qədim İsraildə olduğu kimi, müasir İsraildə də belədir. 11 sentyabr 2001-ci ilə şahidlik edən nəsil son nəsilidir. İsa Luka İncilinin iyirmi birinci fəslində dedi ki, “bu nəsil”, və O, həmin nəslə göylə yerin keçib gedəcəyi zaman yaşayanlar kimi müəyyən etdi; bu isə İkinci Gəliş zamanı baş verir. Məsihin dönüşünə şahidlik etmək üçün yaşayan həmin nəsil, özlərinə son nəsil olduqlarını sübut edən bir əlaməti tanımış olacaq. Onlar biləcək və anlayacaqlar ki, “hər görüntünün təsiri”nin artıq “uzadılmadığı” zamanda yaşayanlar məhz onlardır.

İsa şagirdləri ilə məbəddən çıxarkən, onlar Ondən məbədin dağıdılması ilə bağlı verdiyi təsvirlə nəyi nəzərdə tutduğunu izah etməsini xahiş etdilər. Həmin söhbət Onun şagirdlərinin son nəslin günlərində edəcəyi söhbəti təmsil edirdi. Şagirdlər Onun, Laodikeyadakı Adventist kilsəsinin tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı süpürülüb aparılacağını, oradakı ibadət edənlərin Onun ağzından tüpürülüb atılacağını və artıq Onun adından danışanlar olmayacaqlarını dəfələrlə öyrətdikdə nəyi nəzərdə tutduğunu anlamaq istəyirdilər.

Şagirdlərə cavab verərkən İsa Yerusəlimin məhvini və onun ardınca gələn tarixi, ta dünyanın sonuna qədər təsvir etdi. On doqquzuncu ayəyə qədər tarixi ümumi mənzərəni ortaya qoyduqdan sonra O, daha sonra Yerusəlimin məhvindən danışır; bu məhv çarmıxda baş verə bilərdi, lakin Allahın mərhəməti və səbirli uzunmüddətli təhəmmülü ilə təxminən qırx il təxirə salındı. Qırx ilin sonunda məhvdən xilas olacaq bir qalıq olacaqdı, ancaq yalnız O zaman verdiyi əlaməti tanıyacaqları təqdirdə.

Qədim İsrailin başlanğıcında qırx illik bir dövr var idi; bu dövr, Musanın şəfaəti səbəbilə qırx il təxirə salınmış on casusun üsyanı üzərinə gələn bir hökm ilə başladı. Qədim İsrailin sonunda isə çarmıx üsyanı üzərinə gələn bir hökm var idi; bu hökm Məsihin səbirli lütfü və mərhəməti səbəbilə qırx il təxirə salınmışdı. Hər iki tarixdə xilas olub qurtulan bir qalıq var idi. İsa bir şeyin sonunu həmişə bir şeyin başlanğıcı ilə nümunələndirir.

İsa Yerusəlimin məhvi ilə əlaqəli olan əlamətdən bəhs etdi və onu “qisas günləri” adlandırdı.

Və Yerusəlimin qoşunlarla əhatə olunduğunu gördüyünüz zaman bilin ki, onun viran qalması yaxındır. O zaman Yəhudiyyədə olanlar dağlara qaçsınlar; onun ortasında olanlar oradan çıxsınlar; kəndlərdə olanlar isə onun içinə girməsinlər. Çünki bunlar qisas günləridir ki, yazılmış olanların hamısı yerinə yetsin. Luka 21:20–22.

“Qisas günü” son yeddi bələdir və bu səbəbdən Bacı Uayt Yerusəlimin məhvinə son günlərdə Allahın icraedici hökmü ilə eyniləşdirir.

Yaxın gəlin, ey millətlər, eşitmək üçün; və qulaq asın, ey xalqlar: qoy yer üzünü və onda olan hər şey, dünya və ondan çıxan bütün şeylər eşitsin. Çünki Rəbbin qəzəbi bütün millətlərin üzərindədir, Onun hiddəti isə onların bütün ordularının üzərindədir: O, onları tamamilə məhv etmiş, qırğına təslim etmişdir. Onların öldürülənləri də çölə atılacaq, cəsədlərindən üfunət qalxacaq və dağlar onların qanından əriyəcək. Göylərin bütün ordusu dağılacaq, göylər tumar kimi büküləcək; və onların bütün ordusu üzüm tənəyindən yarpaq düşdüyü kimi, əncir ağacından yetişmiş əncir düşdüyü kimi yerə töküləcək. Çünki qılıncım göydə islanmış olacaq; bax, o, mühakimə üçün İdumeyanın üzərinə, lənətimə məruz qalmış xalqın üzərinə enəcək. Rəbbin qılıncı qanla doludur, piylə, quzuların və təkələrin qanı ilə, qoçların böyrəklərinin piyi ilə yağlanmışdır; çünki Rəbbin Bozrada bir qurbanı və İdumeya torpağında böyük bir qırğını vardır. Vəhşi öküzlər də onlarla birlikdə düşəcək, danalar da qüvvətli buğalarla birlikdə; onların torpağı qanla islanacaq, tozu piylə yağlanacaq. Çünki bu, Rəbbin intiqam günüdür, Sionun davası üçün əvəzvermə ilidir. Yeşaya 34:1–8.

İsa Özünün ilk ictimai çıxışını Nazaretdə etdi və Özünü Məsih kimi elan etdi. Bu çıxış peyğəmbərlik baxımından ilk xatırlanma qaydası ilə yönəldilirdi. Onun seçdiyi oxunuş göstərirdi ki, Onun işi “Rəbbin intiqam günü”nü də elan etməyi əhatə edirdi. Bu isə Yeşaya görə həm də “Sionun mübahisəsi üçün əvəzlər ili”dir.

Məsih Öz ictimai xidmətinə Nazaretdə başladı və Özünü Məsih kimi elan etdi. Məhz o zaman Onun sözlərini eşidən, lakin dərk etməyənlər, Onu dağdan aşağı ataraq öldürməyə cəhd etdilər. Onun xidmətinin başlanğıcı doğma şəhərinin sakinlərinin Onu öldürməyə cəhd etməsi ilə, xidmətinin sonu isə Öz xalqının Onu həqiqətən öldürməsi ilə nişanlandı. Onun xidməti Özünü Məsih kimi tanıtmaktan ibarət idi; O, vəftizində məsh olunanda Məsih oldu. Onun vəftizi zamanı ilahi bir rəmz enərək gələcək Məsihin gəlişi barədə peyğəmbərliyin yerinə yetməsini təsdiqlədi. 11 avqust 1840-cı ildə ilahi bir rəmz enərək həmin tarixin sınaq xəbəri ilə bağlı peyğəmbərliyin doğruluğunu təsdiqlədi. Və 11 sentyabr 2001-ci ildə ilahi bir rəmz enərək həmin tarixin əvvəlcədən xəbər verilmiş ismarıcını, yəni son yağış xəbərini təsdiqlədi.

“Samariyalılarla iki gün zəhmət çəkdikdən sonra, İsa Qalileyaya doğru yolunu davam etdirmək üçün onların yanından ayrıldı. O, uşaqlığını və ilk gənclik illərini keçirdiyi Nazaretdə ləngimədi. Özünü Məsh Olunmuş Olan kimi elan etdiyi zaman oradakı sınaqda ona göstərilən qəbul o qədər əlverişsiz olmuşdu ki, o, daha səmərəli sahələr axtarmağa, dinləyəcək qulaqlara və onun xəbərini qəbul edəcək ürəklərə təbliğ etməyə qərar verdi. O, şagirdlərinə bildirdi ki, peyğəmbərin öz vətəninə hörməti yoxdur. Bu söz, bir çox insanın, öz aralarında nümayişsiz yaşamış və uşaqlıqdan yaxından tanıdıqları bir şəxsə heyranəmiz dərəcədə

təqdirəlayiq hər hansı bir inkişafı qəbul etməkdə göstərdikləri təbii tərəddüdü ortaya qoyur. Eyni zamanda, elə həmin bu şəxslər bir yadın və bir macərapərəstin iddiaları qarşısında vəhşicəsinə coşquya gələ bilərdilər.” The Spirit of Prophecy, volume 2, 151.

Luqanın iyirmi birinci fəslində Məsih ölməyən son nəsil olan yüz qırx dörd mini müəyyən edir. O bunu, əvvəllər Atasının evi olmuş, lakin sonradan yəhudilərin evinə çevrilmiş yerə son gəlişi ilə başlanmış tarixi təqdim etməklə edir. İsanın təqdim etməyə başladığı həmin tarixi rəvayətdə O, Yerusəlimin və şagirdlərin haqqında bilmək istədikləri məbədin dağıdılacağı məqama çatdı (e.ə. 70). O, bu dağıntını intiqam günləri kimi müəyyən etdi ki, bu da Onun xidmətinə dair ilk bəyanatının bir hissəsi idi. “İntiqam günləri” yalnız eramızın 70-ci ilində Yerusəlimin dağıdılmasını deyil, həm də son yeddi bəla ilə təmsil olunan Allahın qəzəbi vaxtını ifadə edirdi.

Çünki bu, Ordular Rəbbi olan Xudavəndin günüdür, intiqam günüdür ki, O, düşmənlərindən Özü üçün qisas alsın; qılınc yeyib doyacaq, onların qanı ilə sərxoş olacaq; çünki Ordular Rəbbi olan Xudavəndin şimal ölkəsində, Fərat çayı kənarında bir qurbanı var. Yeremya 46:10.

Fərat çayı kənarındakı şimal ölkəsindəki “qurban”la təmsil olunan Babil üzərindəki “qisas günü” tezliklə gələcək bazar günü qanunu ilə başlayır.

Rəbbin qəzəbi üzündən orada yaşayış olmayacaq, o, tamamilə viran qalacaq; Babildən keçən hər kəs mat qalacaq və onun bütün bələlərinə fit verəcək. Babylonun ətrafında döyüş düzəni alın; ey yayı gərənlərin hamısı, ona ox atın, oxları əsirgəməyin; çünki o, Rəbbə qarşı günah etmişdir. Onun ətrafında qışqırın; o, əlini təslimiyyət əlaməti olaraq uzatdı; təməlləri çökdü, divarları yıxıldı; çünki bu, Rəbbin qisasıdır; ondan qisas alın; o necə etmişsə, siz də ona elə edin. Babildən əkəni və biçin vaxtı ora tutanı kəsib atın; zülmkar qılıncdan qorxduqlarına görə hər kəs öz xalqına dönəcək, hər kəs öz ölkəsinə qaçacaq. İsrail dağılmış bir qoyundur; şirlər onu qovub dağıtmışdır; əvvəlcə Aşşur padşahı onu yemişdir, axırda isə bu Babil padşahı Navuxodonosor onun sümüklərini sındırmışdır. Buna görə İsrailin Allahı Ordular Rəbbi belə deyir: Budur, Aşşur padşahını cəzalandırdığım kimi, Babil padşahını və onun ölkəsini də cəzalandıracağam. İsraili yenə öz məskəninə qaytaracağam; o, Karmel və Başanda otlayacaq, onun canı Efrayim dağı ilə Giladda doymuş olacaq. O günlərdə və o zamanda, Rəbb belə deyir, İsrailin təqsiri axtarılacaq, amma tapılmayacaq; Yəhudanın günahları da axtarılacaq, lakin bulunmayacaq; çünki sağ saxladığınızı bağışlayacağam. Meratayım ölkəsinə qarşı çıxın, ona və Peqod sakinlərinə qarşı çıxın; onların ardınca ölkəni viran edin və tamamilə məhv edin, Rəbb belə deyir, sənə əmr etdiyim hər şeyə uyğun hərəkət et. Ölkədə döyüş səsi və böyük dağıntı var. Necə də bütün yer üzünün çəkici parçalanıb və qırılıb! Necə də Babil millətlər arasında viranəyə çevrilib! Sənin üçün tələ qurdum, ey Babil, sən də tutulub yaxalandın və bundan xəbərin olmadı; tapıldın və ələ keçirildin, çünki Rəbbə qarşı mübarizə apardın. Rəbb Öz silah anbarını açdı və qəzəbinin silahlarını çıxartdı; çünki bu, Kəldanilərin ölkəsində Ordular Rəbbi Xudavəndin işidir. Ən uzaq sərhəddən ona qarşı gəlin, anbarlarını açın; onu qalaq-qalaq edin və tamamilə məhv edin; ondan heç nə qalmasın. Bütün buğalarını qırın; qoy qırğına ensinlər; vay onların halına! Çünki onların günü, cəzalandırılma vaxtı gəlib çatmışdır. Babil ölkəsindən qaçanların və canını qurtaranların səsi gəlir ki, Sionda Allahımız Rəbbin qisasını, Onun məbədinin qisasını bəyan etsinlər. Oxatanları Babilə qarşı toplayın; ey yayı gərənlərin hamısı, onun ətrafında ordugah qurun; ondan heç kəs qaçıb qurtulmasın; gördüyü

işə görə onun əvəzini verin; o nə etmişsə, siz də ona elə edin; çünki o, Rəbbə, İsrailin Müqəddəs Olanına qarşı təkbəbir göstərmişdir. Yeremya 50:13–29.

Miladın 70-ci ilində Yerusəlimin məhv edilməsi, Amerika Birləşmiş Ştatlarında tezliklə qüvvəyə minəcək bazar günü qanunu ilə başlanan Babil fahişəsinin icraedici hökmünü təmsil edir. İsa bilirdi ki, O, miladın 70-ci ilini tezliklə gələcək bazar günü qanunu kimi müəyyən edir, çünki Öz Kəlamının Müəllifi Odur və Kəlam da Odur. Son nəslin gəlib çatdığını müəyyən edən əlamətin nə olduğunu anlamaq üçün, İsanın Luka 21-ci fəsildə irəli sürdüyü peyğəmbərliyin kontekstini tanımaq mühümdür.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Məsihin gəlişi bu yer üzünün tarixinin ən qaranlıq dövründə baş verəcək. Nuhun və Lutun günləri, Bəşər Oğlunun gəlişindən az əvvəl dünyanın vəziyyətini təsvir edir. Bu vaxta işarə edən Müqəddəs Yazılar bəyan edir ki, Şeytan bütün qüdrəti ilə və «haqsızlığın hər cür aldadıcılığı ilə» fəaliyyət göstərəcək.” 2 Salonikililərə 2:9, 10. Onun fəaliyyəti bu son günlərin sürətlə artan qaranlığında, saysız-hesabsız yanlışlıqlarında, bidətlərində və azğınlıqlarında aydın şəkildə üzə çıxır. Şeytan təkcə dünyanı əsarət altına almır, onun aldadıcılığı Rəbbimiz İsa Məsihin adını daşıyan kilsələrə də maya kimi yayılır. Böyük dönüklük gecəyarısı qədər dərin bir qaranlığa çevriləcək. Allahın xalqı üçün bu, sınaq gecəsi, ağlamaq gecəsi, həqiqət naminə təqib gecəsi olacaq. Lakin o qaranlıq gecədən Allahın nuru parlayacaq.

O, “ışığın qaranlıqdan parlamasına səbəb olur.” 2 Korinflilərə 4:6. “Yer işə formasız və boş idi; dərinliyin üzü üzərində qaranlıq vardı,” zamanında, “Allahın Ruhu suların üzü üzərində hərəkət edirdi. Və Allah dedi: Qoy işıq olsun; və işıq oldu.” Yaradılış 1:2, 3. Beləcə, ruhani qaranlıq gecəsində Allahın sözü belə səslənir: “Qoy işıq olsun.” O, Öz xalqına deyir: “Qalx, parılda; çünki nurun gəldi və Rəbbin izzəti üzərində doğdu.” Yeşaya 60:1.

“‘Budur,’ Müqəddəs Yazı deyir, ‘qaranlıq yer üzünü, zülmət işə xalqları bürüyəcək; lakin Rəbb sənin üzərinə doğacaq və Onun izzəti sənin üzərində görünəcəkdir.’ 2-ci ayə. Atanın izzətinin parıltısı olan Məsih dünyaya onun nuru kimi gəldi. O, Allahı insanlara təmsil etmək üçün gəldi və Onun barəsində yazılmışdır ki, O, ‘Müqəddəs Ruhla və qüdrətlə məsh edilmişdi’ və ‘xeyirxahlıq edərək gəzirdi.’ Həvarilərin İşləri 10:38. Nazaretdəki sınaqda O dedi: ‘Rəbbin Ruhu Mənim üzərimdədir; çünki O, Məni yoxsullara müjdə vermək üçün məsh etmişdir; O, Məni qəlbi qırılanları sağaltmaq, əsirlərə azadlığı və korlara gözlərinin açılmasını bəyan etmək, əzilənləri azadlığa buraxmaq, Rəbbin məqbul ilini elan etmək üçün göndərmişdir.’ Luka 4:18, 19. O, şagirdlərinə görməyi tapşırdığı iş də bu idi. ‘Siz dünyanın nurusunuz,’ dedi O. ‘Qoy işığınız insanların önündə elə parlansın ki, onlar sizin yaxşı işlərinizi görüb göylərdə olan Atanızı izzətləndirsinlər.’ Matta 5:14, 16.” Peyğəmbərlər və Padşahlar, 217, 218.